

4950
М. А.
14950
С. 5525

Н. П.

ПЕРШЕ ГОЛЕННЯ

Ціна 15 центів

Н. П.

ПЕРШЕ ГОЛЕННЯ

Діточа сценка

— 1941. —

Ціна 15 центів

Накладом Видавництва
“ТОЧИЛО”
623 Селкірк Авеню
Вінніпег, Ман., Канада

Всі права застережені В-вом "Точило".

Printed in Canada

ДІЄВІ ОСОБИ

Івась — літ 11.

Маруся, його сестра, — літ 10.

Василь, товариш Івася, — літ 11.

Тато Івася.

ПЕРШІ ВОЛОСКИ

ЯВА І.

Хата Івася. Маруся дивиться в книжку. Івась і Василь вбігають до хати. Василь лапає Івася. Івась втікає з галкою довкола Марусі. Маруся глядить на них здивовано.

ВАСИЛЬ: Дай мені, я скорше побачив, як ти.

ІВАСЬ: Не дам! Ти навіть не дивився туди, де вона лежала.

ВАСИЛЬ: Ну, то нехай буде й так, як ти кажеш, але що ж ти з нею будеш самий робити? Краще буде, як будемо нею оба разом бавитися.

ІВАСЬ: Добре, але памятай, що вона до мене належить. Не маєш брати її до свого дому.

ВАСИЛЬ: Та вже не возьму. Кидай до мене, а я буду лапати.

(Бавляться галкою).

МАРУСЯ: Ото придумали, бавитися галкою в хаті! Ще вікна повибиваєте. Ти Івасю, справуйся добре, бо мама наказували, що як ще щось вистроїш, то вже не обійдеться без березової каші. Перестаньте бавитися в хаті, — бо я скажу мамі!

ВАСИЛЬ (до Івася): Справді, то трохи небезпечно бавитися галкою в хаті! Краще ходімо на двір!

ІВАСЬ: Гм!... А я що іншого придумав.

ВАСИЛЬ: Що такого?

ІВАСЬ: Я приглядався сьогодні рано як тато голилися. Їм так то то спритно йде, що я самий хотів би поспробувати підголитися їх бритвою. Чи ти вже пробував коли голитися, Василю?

ВАСИЛЬ: Ні, я ще не пробував, але дуже хочу поспробувати, бо й я нераз приглядався, як мої тато голилися. То так файно сунеся бритва по намиленій бороді, що мені аж снилося одної ночі, що я голився, — але тато не дали мені докінчити, бо якимось чудом зявилися

коло мене з паском і я зі страху пробудився.

ІВАСЬ: Я знаю де тато тримають бритву і мило до голення. Підголімся! Тепер тата й мами нема дома, а Маруси я дам цю галку, щоб не сказала мамі, що ми голилися.

МАРУСЯ: От що він придумав! Голитися хоче! Де ж такі малі хлопці голяться? В тебе навіть нема тільки волосся на бороді, що в старій Гарасимиhi! Де ти бачив, щоб діти або навіть старі баби голилися?

ВАСИЛЬ: А я чув, що є такі жінки, що голяться щодня так як чоловіки.

ІВАСЬ: Та що Маруся знає! Вона ще маленька! Ти Марусю краще бери цю галку та йди на двір з дівчатами бавитися! А ми поспробуємо, чи бритва не затупилася на татовій бороді.

МАРУСЯ: Я не хочу галки й не хочу, щоб ви брали бритву! Ще поріжетеся! Ти добре чув, як тато наказували, щоб бритви не рушати!

ВАСИЛЬ: Та ми вже не такі дуже маленькі, щоб порізатися. Мені тато ку-

пили ніжик такий острій, що мало що не такий як бритва! Але я ним ще ані раз не втявся.

ІВАСЬ: І я маю ніжик, але ще лиш два рази втявся. Це тому, що я не дуже вважаю, як ніжиком рубаю. З бритвою я дуже обережно обходжуся.

МАРУСЯ: Я й чути про те не хочу, щоб ви воювали бритвою. Ти Василю, не додавай Івасеві охоти до голення, бо як тато прийдуть, то так його підголять, що він і старий буде, то не схоче голитися.

ІВАСЬ: Що ти думаєш, що я ходив би з бородою як жид? О, цього не буде! Я ще сьогодні підголюся з Василем. А ти, як мудра, то бери галку й нічого нікому про це не кажи!

ВАСИЛЬ: Ну, то давай бритву і мило та попробуємо, як то смакує, коли чоловік голиться.

ІВАСЬ: Я зараз принесу.

(Йде по бритву і мило).

МАРУСЯ: Лиши, Івасю, бо я зараз біжу по маму.

ІВАСЬ: Та де ти годна так далеко бічи?! Заки мама вернуться, то можемо з десять разів підголитися!

ВАСИЛЬ: А хоч би троха мама й набили, то все таки ми вже будемо підголені. Мене вже так борода свербить, що я довно без голення не можу жити.
(Чухається в бороду).

ІВАСЬ (Приносить бритву, мило і таке інше): — Правду кажеш, Василю, і моя борода зачинає свербіти. То стид був би, щоб ми нині не голені ходили.

ВАСИЛЬ: Нам треба ще води, розробити мило.

МАРУСЯ: Ви поріжетеся! Я біжу по маму!

(Вибігає).

ЯВА II.

Івась і Василь.

ІВАСЬ: Біжи, біжи! Ти думаєш, що я не знаю, що мама пішли до міста?

(Василь приготує мило).

ВАСИЛЬ: Ну, хто з нас сідає скорше?

ІВАСЬ: Думаю, що ти, бо твоя бо-

рода почала скорше свербіти.

ВАСИЛЬ (сідає на крісло й приготується до голення. Івась намилює йому бороду): — Але ти, Івасю, уважай, щоб занадто не обголив мене, бо моя борода ще не привикла до дуже острої бритви.

ІВАСЬ: Та я буду вважати, але знаєш, що, — я ще не привик до бритви. Можливо, що й не підголю так як ти хочеш.

(Чути кроки за дверми і Марусин голос).

ВАСИЛЬ (зривається з крісла й обтирає мило з бороди): — Мені здається, що Маруся іде з мамою.

ІВАСЬ: То не може бути. Мама в місті!

ЯВА ІІІ.

МАРУСЯ (отворює двері): Зараз поставте бритву, бо оба наберете, як тата приведу!

ІВАСЬ: Йди, і приведи кого хочеш! Не переривай нам голення, бо закім ми

наберемо від тата, то ти набереш від нас. (Маруся заперає двері).

ЯВА IV.

Василь і Івась.

(До Василя): — Я знав, що вона нікого не приведе. Вона лише наполохати хоче нас. Я вже добре її знаю!

ВАСИЛЬ: Тобі чогось не дуже то спритно йде то голення. Ти краще сідай! Я тобі покажу, як мої тато голяться!

ІВАСЬ: Добре, але я завяжу собі очі, бо, як ти з бритвою будеш коло мене, то я можу ришитися і втятися.

ВАСИЛЬ: Ну, то завяжи собі очі й не бійся, я буду уважно робити бритвою.

(Івась зав'язує собі очі. Василь намілює йому бороду і йде по бритву. Якраз тоді чути Марусин голос за сценою).

МАРУСЯ: Я вам правду кажу, таточку.

(Василь бере бритву й звертається до Івася. В тій хвили тато Івася лапає Василя за руку. Василь мовчки, здивовано дивиться на тата. Тато показує пальцем,

щоб Василь був тихо. Василь віддає бритву і мовчить).

ЯВА V.

Маруся, Василь, Івась і Тато Івася.

ІВАСЬ: Ну, Василю, голи вже раз, бо мене вже так борода свербить, що вже не можу витримати!

МАРУСЯ (вбігає): Видите, таточку, що тоті урвитлі роблять!

ІВАСЬ: Ти знову тут? Почекай, Василю, най я її дам таточка. Вона попам'ятає, як мені переривати голення.

МАРУСЯ: Бачите, він ще й грозить, що буде бити мене!

ІВАСЬ (скидає заслону з очей і біжить до Марусі — бити. Тимчасом опиняється в татових руках і зі страхом падає на коліна перед татом): — Я вже більше не буду! Простіть, простіть мені! Я вже більше ніколи не буду голитися, - навіть щоб я заріс як старий жид, то вже не буду голитися!

МАРУСЯ: Ага, тепер так співаєш? А що ти говорив, як таточка не було в дома?

ІВАСЬ: Я вже більше не буду!

ТАТО: Ти, Василю, йди до дому!
Там з тобою розмовиться твій тато.. А
ти, Івасю, ходи зі мною посмакувати бе-
резової каші. Я тобі вже не раз грозив,
щоб ти не воював, як мене нема дома.
(Виходить з Івасем).

ЯВА VI.

Маруся сама.

МАРУСЯ: От тепер вже Івась ніколи
не буде голитися, навіть як буде старий!

— — — — КІНЕЦЬ — — — —

НОВІ КНИЖКИ

ДОЗИН ГОЛИХ, це така смішна книжка, що будете кочатися від сміху і реготу чотири тижні без перестанку! — 15ц.

ПЕРШЕ ГОЛЕННЯ, на 1 дію. Весела до роспуки комедія з правдивого життя. Будете любити! реготатися! — — 15ц.

СТАРИЙ КАВАЛІР, комедія на 1 дію. На писав Радіон Сліпий. Дуже сміш. 15ц.

СМІХ СМІХУ. Страшно смішне! — 75ц.

СМІЙ ДО СВОГО, комедія на 1 дію. 20ц.

ЗА ЖЕНИХАМИ, комедія на 1 дію 20ц.

СЛОВО ЯК ВОРОБЕЦЬ, комедія на одну дію. Ви повинні її прочитати! — 15ц.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО В ТЮРМІ, на одну дію. Написав Радіон Сліпий. — — 15ц.

ЯК ПЛЕКАТИ ПЕЧЕРИЦІ, і приготувляти їх на продаж. Попит є великий! — Збут все на них є! Робіть гроші — 1.00

TOCHYLO PUBLISHING CO.

623 Selkirk Ave. Winnipeg, Man., Canada